

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Toma Nadejda,
judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Boico Victor

judecând recursul ordinar declarat de către procurorul Mihail Tomița, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 februarie 2018, cu dispunerea rejudecării cauzei penale de către instanța de apel, în cauza penală privindu-i pe

Chicicov Panainte XXXXX, născut la **XXXXX**, originar și domiciliat în s. **XXXXX**, r-nul **XXXXX**, cetățean al Republicii Moldova

și

Moldovanu Tatiana XXXXX, născută la **XXXXX**, originară s. **XXXXX**, domiciliată în s. **XXXXX**, r-nul **XXXXX**, cetățeană al Republicii Moldova

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.08.2015 – 02.06.2016 (prima instanță);
2. 22.06.2016 – 19.12.2016 (instanța de apel);
3. 10.03.2017 – 23.05.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 23.06.2017 - 07.02.2018 (instanța de apel)
5. 17.04.2018 – 12.06.2018 (instanța de recurs ordinar);

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 02 iunie 2016, Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana au fost achitați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motivul lipsei faptei infracțiunii, cu reabilitarea acestora.

1.1. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că lui Chicicov Panainte de către organul de urmărire penală i se impută că activând în calitate de primar al com.Gotești, r-nul Cantemir, ales în această funcție și validat prin hotărârea

Judecătoria raionului Cantemir din 20 iunie 2011, deci conform prevederilor art.123 Cod penal, fiind persoană publică, având conform art. 29 lit. j), r) al *Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală*, anumite atribuții de bază, care prevede conducerea, coordonarea și controlul activității serviciilor publice locale, asigurarea funcționării autorității tutelare, contribuirea la realizarea măsurilor de asistență socială și ajutor social și respectiv coordonarea activității asistenței sociale privind copiii, persoanele în etate, invalizii, familiile cu mulți copii, familiile afectate de violență intrafamilială, alte categorii de persoane socialmente vulnerabile, sprijină activitatea asociațiilor obștești de utilitate publică din teritoriul satului (comunei), fiind inclusiv obligat să coordoneze acțiunile sale și împreună cu asistentul social Moldovanu Tatiana, din comuna Gotești, raionul Cantemir, să întreprindă măsuri concrete pentru realizarea prevederilor legislației, în rezultatul atitudinii neglijente și neconștiincioase față de obligațiile de serviciu, care presupune îndeplinirea corectă și conștiincioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) al *Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți*, care stipulează că, protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți în care este stipulat că, în cazul în care, ca urmare evaluării inițiale, se constată existența unui pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, fiind obligat să comunice acest fapt procurorului în termen de 24 de ore, nu a dispus imediat luarea minorului **XXXXX XXXXX**, născut la **XXXXX** de la părinți, fapt ce a determinat decesul minorului în cauză.

Astfel, Chicicov Panainte cunoscând cu certitudine că minorul **XXXXX**, este lăsat fără protecție, că se află în dificultate și este abandonat de către părinți și rude, că este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, cu atât mai mult cunoscând că aflarea minorului în cauză împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui, totodată cunoscând cu certitudine că în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu este obligat să se călăuzească în activitatea sa și să îndeplinească întocmai cerințele legislației și actelor normative ce reglementează activitatea normală a instituției pe care o reprezintă, manifestând neglijență și atitudine necorespunzătoare față de atribuțiile sale funcționale, considerând că informarea procurorului îl va elibera de răspundere și de la îndeplinirea atribuțiilor funcționale, nu a implicat asistentul social și alte organe abilitate cu funcții de asistent social, formal a informat despre faptul dat procuratura raionului Cantemir prin scrisoarea cu nr. 308 din 24 noiembrie 2014, prin care doar a indicat faptul luării la evidentă a familiei Marcenco Nelea și că ultima își manifestă abuzul fizic asupra

copiilor ei minori, iar ca rezultat minorul **XXXXXX**, la data de 13 martie 2015, fiind lăsat în primejdie și nesupravegheat, aflându-se în preajma domiciliului său din comuna Gotești, raionul Cantemir, căzând într-o fântână artificială, s-a înecat, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală 30 „C” din 20 martie 2015, cauzând astfel daune cât intereselor publice, prin care s-a prejudiciat grav imaginea autorităților publice, ceea ce a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, atât drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, care au provocat decesul unei persoane.

Acțiunile inculpatului Chicicov Panainte fiind încadrate de organul de urmărire în baza art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal, conform indicilor ”îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni care au provocat decesul unei persoane”.

Lui Moldovanu Tatiana de către organul de urmărire penală i se impută că activând în calitate de asistent social în primăria comunei Gotești, raionul Cantemir, numită în această funcție prin Ordinul ASPF nr. 11 din 21 iulie 2011, deci conform prevederilor art. 123 Cod penal, fiind persoană publică, având totodată conform fișei de post anumite atribuții de bază, care prevăd: asigurarea implementării cadrului normativ privind asistența socială; identificarea și evaluarea situației beneficiarului și a familiei lui cu deplasarea în teren în cadrul vizitelor la domiciliu; propune și pregătește cazul pentru referire spre serviciile sociale specializate; ia decizii dacă cazul ține de domeniul asistenței sociale sau solicită un alt tip de ajutor; decide dacă cazul necesită intervenție la nivelul serviciilor sociale primare; astfel cunoscând cu certitudine că, asistentul social poartă răspundere în modul stabilit de legislație pentru îndeplinirea neconformă a funcțiilor atribuite și pentru exercitarea incorectă a obligațiilor, fiind conștientă de faptul că împreună cu primarul comunei Gotești, raionul Cantemir, Chicicov Panainte, urma să întreprindă măsuri concrete pentru realizarea prevederilor legislației, în rezultatul atitudinii neglijente și neconștiincioase față de obligațiile de serviciu, care presupune îndeplinirea corectă și conștiincioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) al *Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți*, care stipulează că în cazul în care, ca urmare a evaluării inițiale, se constată existența unui pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, fiind obligată să comunice acest fapt procurorului în termen de cel mult 24 ore, nu a dispus imediat luarea minorului

XXXXXX, de la părinți, fapt ce a determinat decesul minorului în cauză, limitându-se la întocmirea actelor de vizită în familie formale.

Astfel, Moldovanu Tatiana cunoscând cu certitudine că minorul **XXXXXX** este lăsat fără protecție, că se află în dificultate și este abandonat de către părinți și rude, că este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, cu atât mai mult cunoscând că aflarea minorului în cauză împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui, totodată cunoscând cu certitudine că în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu este obligată să se călăuzească în activitatea sa și să îndeplinească întocmai cerințele legislației și a actelor normative ce reglementează activitatea normală a instituției pe care o reprezintă, manifestând neglijență și atitudine necorespunzătoare față de atribuțiile funcționale, considerând că informarea procurorului o va elibera de răspundere și de la îndeplinirea atribuțiilor funcționale, nu a întreprins măsurile necesare pentru implicarea primarului și altor organe abilitate cu funcții de asistent social, formal a informat despre faptul dat procuratura raionului Cantemir, expediind în adresa acestora scrisoarea cu nr.308 din 24 noiembrie 2014, prin care doar a indicat faptul luării a evidentă a familiei Marcenco Nelea și că ultima își manifestă abuzul fizic asupra copiilor ei minori, cât și formal a aplicat prevederile art. 9 al *Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor părăsiți de părinți*, care stipulează că autoritatea tutelară locală în a cărei rază este locul aflării copilului dispune evaluarea inițială a situației copilului de către specialistul pentru protecția drepturilor copilului, iar în lipsa acestuia de către asistentul social comunitar, cu implicarea în procesul de evaluare, după caz, a altor specialiști din domeniul ocrotirii sănătății, educației, ordinii publice, iar ca rezultat minorul **XXXXXX**, la data de 13 martie 2015, fiind lăsat în primejdie și nesupravegheat, aflându-se în preajma domiciliului său din comuna **XXXXXX**, raionul **XXXXXX**, căzând într-o fântână artificială, s-a înecat, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 30 „C” din 20 martie 2015, cauzând astfel daune cât și intereselor publice, prin care s-a prejudiciat grav imaginea autorităților publice, ceea ce a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, atât drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, care au provocat decesul unei persoane.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatei Moldovanu Tatiana au fost încadrate în baza art. 329 alin. (2), lit.a) Cod penal, conform indicilor: *„îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni care au provocat decesul unei persoane”*.

2. Nefiind de acord cu această sentință, la 07 iunie 2016 procurorul a contestat-o cu apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.(2), lit. a) Cod penal, în baza căruia să le fie stabilită pedeapsa penală.

În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- inculpații Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana nu au recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, făcând declarații contradictorii cu probele acumulate în cadrul urmăririi penale și instanței de fond, cu scop de a nu fi trași la răspundere penală.

- la luarea deciziei de achitare a inculpaților, instanța de judecată a dat apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc vinovăția inculpaților Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329, alin. (2), lit. a) Cod penal,

- Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana au atentat la relațiile ce țin de buna organizare și desfășurare a activității autorității publice, precum și la relațiile ce țin de încrederea societății în organele autorității publice, iar faptele inculpaților corect au fost calificate la faza urmăririi penale și circumstanțele descrise în învinuire și-au găsit confirmarea atât prin declarațiile martorilor, cât și prin corpurile delictive, documentele și rezultatele măsurărilor speciale de investigații autorizate,

- vinovăția inculpaților Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana a fost demonstrată prin declarațiile martorului Advahov Ecaterina, Carabețchi Sofia, Luverdu Evdochim, Chiosa Liubovi, cât și documentele: sesizarea procurorului raionului Cantemir, Adrian Procoavă cu nr. 2638 din 23 septembrie 2014 referitoare la respectarea și implementarea *Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți*; scrisoarea cu nr. 308 din 24 noiembrie 2014 întocmită de primarul comuna Gotești, raionul Cantemir, Chicicov Panainte și expediată în adresa procuraturii raionului Cantemir cu referire la luarea la evidență a familiei Marcenco; raportul de constatare medico-legală nr.30 „C” din 20 martie 2015, unde conform concluziei expertului decesul minorului **XXXXXX** a survenit în urma asfixiei mecanice prin înec; rapoarte de vizită în familia Marcenco din comuna Gotești, raionul Cantemir; formularul privind evaluarea complexă a familiei Marcenco. Indică că, fapta a fost comisă în timpul exercitării de inculpați a funcției publice.

A mai menționat procurorul că, sentința reprezintă o transcriere a susținerilor avocatului inculpatului Chicicov Panainte, fapt ce îi trezește dubii în legalitatea ei, iar instanța nu a ținut cont de probele administrate și prezentate de acuzator, axându-

se exclusiv pe probele prezentate de partea apărării, fapt care de asemenea trezește dubii în examinarea obiectivă și multilaterală a cauzei penale.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de procurorul în Serviciul Sud al Procuraturii Anticorupție, Lungu Lilian și menținută sentința Judecătoriei Cantemir din 02 iunie 2016.

3.1. Pentru a pronunța decizia, Colegiul judiciar a stabilit că, prima instanța întemeiat a concluzionat că, în cazul din speță lipsește fapta infracțiunii incriminate lui Moldovanu Tatiana și Chicicov Panainte, din care motiv corect a emis în privința acestora sentința de achitare, or, o sentință de condamnare se emite numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate instanța de judecată.

4. La 15 februarie 2017, procurorul a declarat recurs ordinar solicitând casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2017 a fost admis recursul procurorului, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2016 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a pronunța decizia, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că, prima instanță i-a achitat pe inculpați de învinuirea adusă în baza art.329 alin.(2) lit.a) Cod Penal, pe motivul lipsei faptei infracțiunii, concluzie menținută de către instanța de apel.

Colegiul lărgit a stabilit, că instanța a emis o sentință contradictorie menținută de instanța de apel, deoarece concluziile instanței în partea descriptivă a sentinței vin în contradicție cu dispozitivul. De asemenea și decizia instanței de apel conține concluzii divergente.

Or, potrivit sentinței de achitare, prima instanța arată, că nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpaților, prin faptul că nu s-a constatat legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmărirea prejudiciabile, semnalând temeiul de achitare- fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În dispozitivul aceleiași sentințe instanța de fond a hotărât: „*inculpații Chicicov P. și Moldovanu T. se achită de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal, din lipsa faptei infracțiunii*”.

Totodată, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel a indicat că, Chicicov P. nu este subiectul infracțiunii prevăzute de art.329 Cod penal, semnalând temeiul de achitare- fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În continuare, instanța de apel, la fel ca prima instanță arată, că nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpaților, mai mult ca atât, indică și

asupra lipsei laturii subiective, semnalând temeiul de achitare-fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

La fel, instanța de apel a mai constatat temeiul de achitare – că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Prin urmare, Colegiul a depistat neconcordanță în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Chicicov P. și Moldovanu T., fiind constatate în sentință și decizie concluzii cu temeiuri de achitare diferite: „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”, „*fapta nu a fost săvârșită de inculpați*” și „*fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii*”.

Astfel, instanța de recurs a constatat că menționarea concomitentă a 3 temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt, ce în viziunea Colegiului, semnaleză prezența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Un alt aspect, pe care Colegiul l-a nominalizat la analiza hotărârilor contestate, este faptul că în motivarea soluției, instanțele de fond au indicat, că învinuirea adusă inculpaților nu este suficient de clară și concretă, poartă un caracter incert, general și confuz, totodată făcând referire la prevederile art.10 alin.(1) al *Legii nr.140 din 14.06.2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți*. Însă, instanțele inferioare nu au luat în considerație faptul că învinuirea adusă lui Chicicov P. și Moldovanu T. se întemeiază anume pe faptul ignorării de către ultimii a prevederilor art.10 alin.(1) al Legii sus-menționate.

În continuare, tot în partea motivată, instanțele de fond au indicat, că nu sunt probe ce ar confirma învinuirea adusă lui Chicicov P. și Moldovanu T. în neglijență în serviciu, însă au descris toate acțiunile ultimilor, fără a le aprecia și a face o concluzie clară referitor la atribuțiile de serviciu pe care aceștia le aveau și dacă acțiunile lor cad sub incidența art.10 alin.(1) al *Legii nr.140 din 14 iunie 2013*. Totodată, prima instanță a făcut referire la art.9 al Legii nominalizate, pe când învinuirea adusă inculpaților se bazează pe ignorarea prevederilor art.10 alin.(1), nefiind efectuate concluzii clare privind prevederile acestor articole și atribuțiile de serviciu concrete ale fiecărui inculpat în parte, astfel încât să fie formulate raționamente explicite și coroborate cu prevederile legale.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 februarie 2018, a fost admis apelul procurorului, casată sentința Judecătoriei Cahul din 02 iunie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre, inculpații Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana fiind achitați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

6.1. La adoptarea soluției, instanța de apel a reținut că, la examinarea cauzei, cercetând suplimentar probele administrate în instanța de fond, s-a stabilit că probele

științifice administrate în cauză nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpaților. Nici în declarațiile martorilor audiați în prezenta cauză penală și nici din depozițiile inculpaților, nu se desprind informații suficiente în sprijinul acuzării, precum că la caz, sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2), lit.a) Cod penal. Ceea ce denotă că, nici în cadrul urmăririi penale, nici în prima instanța și nici în instanța de apel nu s-a confirmat faptul existenței neglijenței în serviciu din partea lui Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana.

Totodată, instanța de apel a constatat că, de partea acuzării nu a fost demonstrat faptul existenței unui pericol iminent în sensul în care este prevăzut de art.3 din *Legea nr.140 din 14.06.2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți*, limitându-se doar la imputarea încălcării art.10 alin.(1) al Legii menționate. Însă, aceste prevederi pot fi imputate doar în cazul în care se demonstrează faptul că inculpaților le-a fost cunoscută prezența unor circumstanțe care ar fi indicat în mod cert asupra existenței elementelor constitutive ale unei infracțiuni contra vieții și/sau sănătății copilului și care ar fi avut sau care puteau avea impact grav asupra integrității fizice și/sau psihice a copilului, ce ar fi impus luarea imediată a copilului de la părinți. Cele menționate, însă nu au fost probate de partea acuzării. Nu a fost demonstrat nici faptul că în cadrul efectuării evaluării familiei a fost stabilit că, copilul se află în situație de risc, dar copilul a fost lăsat în familie.

În continuare, instanța de apel menționează că, familia Marcenco era luată la evidență și i se acorda ajutor așa cum, se stabilește faptul că este o familie social vulnerabilă, dar din declarațiile martorilor audiați în cursul examinării cauzei se desprinde că de copilul **XXXXX**, aceștia aveau grijă, nu era lăsat fără supraveghere. Faptul că în familie, între părinții copilului existau certuri, scandaluri – nu confirmă aplicarea violenței față de copil.

Mai mult ca atât, Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul a stabilit că, materialele dosarului denotă că **XXXXX** s-a născut la **XXXXX**, iar încă de la 31.10.2012, deci, la câteva luni de la nașterea acestuia, a fost efectuată evaluarea inițială a situației copilului **XXXXX** și evaluarea completă a adultului Marcenco Nălea. În anul 2012 familia dată fiind și luată la evidență ca familie social-vulnerabilă și care era permanent monitorizată de autoritățile tutelare locale și teritoriale, fapt confirmat prin multiplele rapoarte de vizită în familie, anchetele sociale anexate la dosar, familia a beneficiat de consiliere, informare, îndrumare, ajutoare materiale. Ceea ce se desprinde nu doar din materialele menționate, dar și din declarațiile martorilor audiați pe prezenta cauză penală, care au făcut trimitere la faptul că familia dată este o familie social-vulnerabilă și era susținută de asistența socială, li se acorda ajutor. Așadar, și persoanele audiate fac trimitere la faptul că

copilul dat nu se află în situație de risc și nu exista cazul ca să fie luat din familie, aceștia îl îngrijeau, îl hrăneau, nu îl lăsau fără supraveghere, iar ceea ce s-a întâmplat a fost un caz nefericit. Însă, partea acuzării nu a prezenta probe, prin care s-ar demonstra contrariul.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat faptul, că din probele anexate la dosar, care au fost cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel nu rezultă că acțiunile inculpaților ar fi fost îndreptate spre săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal. Cele menționate denotă netemeinicia argumentului acuzării, că chipurile materialele dosarului demonstrează că la caz, sunt întrunite elementele infracțiunii, așa cum, inculpații ignorând prevederile art.9 și 10 alin.(1) al *Legii nr. 140 din 14.06.2013* au dus la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal. Prin urmare, partea acuzării nu a demonstrat faptul că copilul dat era lăsat fără protecție, că se afla în dificultate și că era abandonat de către părinți și rude, că ar fi fost neglijat la întreținere și educați sau că inculpații cunoscând că aflarea minorului împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui, totuși l-au lăsat în familia dată. Deci, încălcarea de către inculpați a prevederilor articolului menționat nu și-a găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei, de către procuror nefiind prezentate probe în acest sens.

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu a fost demonstrat faptul că copilul se afla în situație de risc și ca totuși a fost lăsat în familie, în urma anume acestui fapt că ar fi decedat copilul **XXXXX**, ceea ce denotă că prima instanța corect a concluzionat privitor la calificarea înecului copilului ca un accident tragic, fapt întâmplător, imprevizibil, ce s-a produs indiferent de voința cuiva și fără vinovăție. Concluzia dată bazându-se pe cercetarea tuturor probelor administrate în cauza penală, și care au fost cercetate suplimentar în apel și apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare.

Instanța de apel a stabilit că nu a fost demonstrat nici care obligații prevăzute la art.9 al *Legii privind protecția socială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți*, nu au fost îndeplinite sau au fost îndeplinite necorespunzător de către Moldovanu Tatiana. Astfel, doar invocarea faptului că inculpații ar fi încălcat prevederile art.10 alin. (1) al *Legii nr.140 din 14 iunie 2013*, fără a fi demonstrat acest fapt, denotă că just instanța de fond a stabilit că simpla invocare a încălcării date nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare pentru neglijență în serviciu.

De asemenea, Colegiul judiciar a indicat faptul, că în rechizitoriu, fapta inculpaților, fiind încadrată doar în baza art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal, fără a descrie și a demonstra existența pericolului iminent pentru viața și/sau sănătatea copilului.

Astfel, instanța de apel a conchis că, fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii așa cum, nu a fost demonstrată neglijența în serviciu a lui Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana, ceea ce corect a determinat ca instanța de fond să adopte sentința de achitare, cu reabilitarea deplină a inculpaților, însă eronat a aplicat prevederile art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, la caz, fiind aplicabile prevederile art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul judiciar a notat că prima instanța eronat a făcut trimitere la faptul că nu se desprind informații suficiente în sprijinul acușării, precum că inculpații ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal.

Totodată, indicând și faptul că orice acuzație adusă persoanei trebuie să fie clară, concretă și să se bazeze pe probe, situație ce nu se desprinde în cazul dat, așa cum, acușarea a indicat la faptul că prin ignorarea prevederilor art.10 alin.(1) al *Legii nr. 140 din 14.06.2013*, inculpații au comis fapta imputată. Procurorul, însă nu a indicat elementele laturii obiective prin care a fost săvârșită infracțiunea, indicând eronat instanța de fond și la faptul că organul de urmărire penală nici nu a specificat în ordonanța de punere sub învinuire, acușările privind aplicarea formală a prevederilor art.9 al Legii menționate, de către Moldovanu Tatiana fiind nefondate, abstracte și declarative, lipsite de conținut.

Generalizînd cele constatate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond eronat a menționat concomitent trei temeiuri de achitare, care se exclud unul pe altul, neluînd în considerație faptul că învinuirea adusă inculpaților se întemeiază anume pe faptul ignorării de către aceștia a prevederilor art.10 alin.(1) al *Legii nr.140 din 14 iunie 2013, concluzionînd, că era suficient ca instanța de fond să aplice prevederile art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală.*

7. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, solicitînd dispunerea rejudecării cauzei penale, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate a menționat că nu este de acord cu decizia adoptată de către Colegiul judiciar al Curții de Apel.

În motivarea recursului, procurorul a invocat:

-lipsa argumentelor privind achitarea lui Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana, limitînd-se doar la aprecierea existenței pericolului iminent. Iar instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, în decizie fiind doar descrise probele cercetate în cadrul procesului penal;

-în cadrul procesului penal în instanța de apel au fost audiați martorii Advahov Ecaterina și Carabețchi Sofia, au fost date citirii și declarațiile acestor martori, însă, instanța de apel nu le-a descris, și nici nu l-a dat nici o apreciere;

-instanțele de judecată au lăsat fără o argumentare faptul că, Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana au cunoscut cu certitudine că minorul **XXXXXX** este lăsat fără

protecție, că se află în dificultate și că este abandonat de către părinți și rude, că este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, cu atât mai mult au cunoscut că aflarea minorului în cauză împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui. Instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că Chicicov Panainte împreună cu Moldovanu Tatiana, nu au întreprins măsuri concrete pentru realizarea prevederilor legislației, au ignorat prevederile art.10 alin.(1) a Legii nr140 din 14.06.2013, nu a dispus imediat luarea minorului **XXXXXX** de la părinți, fapt ce a determinat decesul minorului în cauză;

-la pronunțarea hotărârilor, instanțele judecătorești nu s-a luat în considerare faptul că prin acțiunile inculpaților Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana, a fost prejudiciată grav imaginea autorităților publice, ceea ce a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor. Fapta incriminată inculpaților a fost comisă în timpul exercitării de inculpați a funcției publice, circumstanță ce sporește considerabil gradul social-periculos al faptei comise;

-hotărârile de achitare pronunțate de instanțele de fond și de apel sunt ilegale, prin acestea nu sunt atinse scopurile legii penale și a pedepsei penale, apărarea drepturilor și intereselor părții vătămate, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

-sentința instanței de fond reprezintă o transcriere a susținerilor avocatului inculpatului Chicicov Panainte, fapt ce trezește dubii în legalitatea acesteia. Mai mult decât atât, instanța de fond nu a ținut cont de probele administrate și prezentate de către acuzator, ci s-a axat exclusiv pe probele prezentate de partea apărării, fapt ce de asemenea trezește dubii în examinarea obiectivă și multilaterală a cauzei penale date, soluția care a fost susținută neîntemeiat de instanța de apel;

-instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs și nu s-a pronunțat în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel și recurs nominalizate, nu a cercetat amănunțit aspectele învinuirii înaintate, nu a verificat și nu a apreciat profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, și nu le-a dat o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, astfel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția adoptată.

8.Judecând recursul în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul procurorului, urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Recurentul a invocat ca temeiuri de casare a hotărârilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel

pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept, care au dus la admiterea apelului declarat și pronunțarea sentinței de achitare pe motiv, că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii. Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, constatând, că coroborate în ansamblu, acestea confirmă lipsa vinovăției inculpaților Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal.

La același aspect, Colegiul largit amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind exclusiv atribuțiile instanțelor de fond.

Cu referire la dezacordul recurentului cu modalitatea de apreciere a probelor, în sensul că din conținutul probelor și declarațiilor persoanelor audiate rezultă existența vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de recurs le consideră neîntemeiate, deoarece recurentul la acest capitol nu a invocat erori de drept concrete, care ar constitui temei de casare a deciziei contestate.

Tot aici urmând a se menționa, că potrivit jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

La caz însă, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurent sunt nefondate, or, lipsa vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate, nefiind comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

În ceea ce privește dezacordul recurentului cu faptul că instanța de apel a lăsat fără argumentare faptul că, *”inculpații au cunoscut cu certitudine că minorul este lăsat fără protecție, că se află în dificultate și că este abandonat de părinți și rude, că este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, iar aflarea minorului împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui”*, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a examinat și apreciat lipsa existenței stării de pericol eminent, iar făcând analiza asupra declarațiilor martorilor, s-a constatat că copilul dat nu se afla în situație de risc și nu exista cazul ca să fie luat din familie, aceștia îl îngrijeau, îl hrăneau, nu îl lăseau fără supraveghere, iar ceea ce s-a întâmplat a fost un caz nefericit. Totodată, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că de către partea acuzării, nu au fost prezentate probe, care ar demonstra cu certitudine prezența unui pericol iminent, și anume careva circumstanțe care indică în mod cert asupra existenței elementelor constitutive ale unei infracțiuni contra vieții și/sau sănătății copilului și care au sau pot avea impact grav asupra integrității fizice și/sau psihice a acestuia, după cum prevede art.3 din Legea nr.140 din 14.06.2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți.

Totodată, instanța de recurs consideră că, în prezenta cauză nu și-au găsit confirmare argumentele recurentului privind faptul că, prin acțiunile inculpaților a fost prejudiciată grav imaginea autorităților publice, iar fapta fiind comisă în timpul exercitării de inculpați a funcției publice – sporește gradul de pericolul social al faptei comise, or, acestea nu reprezintă în sine temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ci constituie circumstanțe, care urmează a fi luate la individualizarea pedepsei, în caz de condamnare a persoanei. Însă, la caz, Colegiul menționează că, atâta timp cât în acțiunile inculpaților nu a fost constatată existența componentei de infracțiune – argumentele ce țin de circumstanțele care au importanța pentru individualizarea pedepsei sunt inadmisibile.

Raportând norma dată la situația în cauză, Colegiul penal consideră că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept.

Referitor la argumentul recurentului, precum că instanța și-a bazat decizia doar pe probe prezentate de partea apărării, și nu a ținut cont de probele administrate și prezentate de către acuzator, Colegiul constată că instanța de apel a examinat complet și obiectiv probele administrate în cauză, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludentei, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și cele cercetate și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre lipsa vinovăției inculpaților Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana în comiterea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, și anume probele reflectate în pag.8-10 a deciziei atacate.

Probele puse la baza concluziei de lipsă a vinovăției a inculpaților de către instanța de apel sînt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele, fiind apreciate de instanță în mod obiectiv, iar careva temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

În același context, Colegiul penal evidențiază că instanța de apel a stabilit corect, precum că la caz nu a fost întrunită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal, care se exprimă în fapta prejudiciabilă alcătuită din:1) inacțiunea de neîndeplinire a obligațiilor de serviciu; 2) urmările prejudiciabile manifestate prin daunele în proporții mari cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Așadar, instanța de apel a reținut că nu a fost demonstrat nici existența situației de risc sau pericol iminent pentru viața sau sănătatea copilului, nici care obligații prevăzute la art.9 și 10 al *Legii privind protecția socială a copiilor aflați în situație de risc a copiilor separați de părinți*, concret au fost încălcate de către inculpați, legătura cauzală dintre acțiunile acestora și decesul copilului. Astfel, doar invocarea faptului încălcării prevederilor art.10 alin.(1), fără a fi demonstrat acest fapt, denotă că simpla invocare a încălcării date nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare pentru neglijența în serviciu. Totodată, urmează de notat, că instanța de apel corect a specificat, precum că în rechizitoriu, fapta inculpaților fiind doar încadrată în baza art.329 alin.(2) lit.a) Cod penal, însă fără a se descrie și a se demonstra existența pericolului iminent pentru viața sau sănătatea copilului, astfel fiind constatată lipsa elementelor infracțiunii.

Așadar, alegațiile procurorului privind lipsa argumentelor instanței de apel privind achitarea inculpaților Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana, nu pot fi reținute, întrucât analiza și examinarea probatorului administrat la dosar, declarațiilor martorilor și inculpaților, probele scrise, denotă faptul aprecierii probelor prin prisma art.101 Cod de procedură penală și argumentarea poziției privind achitarea inculpaților din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal consideră neîntemeiat motivul recurentului, precum că prin adoptarea unei decizii de achitare, prin aceste nu sunt atinse scopurile legii penale și a pedepsei penale, apărarea drepturilor și intereselor părții vătămate, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, potrivit art.3 alin.(1) Cod penal, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală.

Așadar, instanța de apel, examinând cauza, cercetând probele la dosar a ajuns la concluzia de achitare a inculpaților, prin urmare, Colegiul conchide că a fost atins scopul legii penale prin prisma principiului legalității.

În legătură cu constatările expuse, Colegiul penal apreciază critic alegația recurentului, prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerație argumentele invocate de partea acuzării, or, după cum s-a menționat anterior,

instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și și-a motivat pe deplin concluziile sale, temeinic statuând asupra soluției adoptate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelului.

Prin urmare, argumentele invocate de către recurent, nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate, iar instanța de recurs conchide că în speță se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat.

În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul Mihail Tomița, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Chicicov Panainte XXXXX și Moldovanu Tatiana XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la **06 iulie 2018**.

Președinte	/semnătura/	Toma Nadejda
Judecători	/semnătura/	Cobzac Elena
	/semnătura/	Țurcan Anatolie
	/semnătura/	Timofti Vladimir
	/semnătura/	Boico Victor

Copia corespunde originalului

Judecător

Cobzac Elena